BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1 104 — 4 pagini 7 LEI — Vineri 19 Noembrie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . „ 1100, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

ATLETISM PUR ŞI SIMPLU

Politeţea e o calitate peste care nu trecem, indiferent dacă problema despre care e vorba pretinde uneori adjective mai puţin romantice. Cu siguranţă că cele ce avem de spus nu sunt lucruri noi, după cum tot atât de vechi sunt frazele pe care le-am aruncat de fiecare dată în gol. Repetăm totuşi, fiindcă de data asta problema a luat un caracter mai pronunţat, tinzând să fie gravă.

Un atlet ştim că poate fi un sportiv complect. Mai mult chiar. Un atlet dă randament în orice sport care are la bază efort şi alergare. E ceva firesc, după cum e firesc ca fiecare bun muzician să aibe o ureche adequată calităţilor sale. Dar un atlet n'are dreptul să-şi distrugă talentul, dovedindu-şi valabilitatea atletică printr'o concretizare de efort în sporturi care n'au nimic comun cu acest fragil capitol sportiv.

Sunt grupări care, în goană după formule noi de echipă, întrebuinţează atleţii proprii, sau atleţii cluburilor fără alte ramuri de activitate. Mai clar. De multă vreme am găsit în rugby câţiva atleţi, care probabil de bună voe au făcut paralel şi atletism şi rugby. Problema ni s'a părut banală, fiindcă nu prezenta simptome îngrijorătoare. In ultimul timp însă, grupările de rugby sunt inundate de atleţi. Dacă în rugby o lovitură sau o căzătură, face parte din „bucătăria" sportului, în atletism însă un tânăr lovit nu-i decât o cantitate pe care nu se poate conta, o vedetă poate, care — trădându-şi talentul — pleacă după îndemnuri stupide să-şi distrugă match de match, bruma de performanţă pe care putea să o realizeze.

E frumos să fii poli-sportiv. Just. Dar sunt sporturi care se pot practica împreună, fiindcă nici unul nici altul nu contrazic regulele celuilalt. Aşa de exemplu atletism şi wolleyball, tenis

— p. h. —

şi ping-pong, football şi handball. Dar niciodată un jucător

(Continuare în Pag. III-a)

Ultimele antrenamente... Ultimele griji... Ultimele emoţii... Nădejdi...

Ultima Duminică de campionat... Ultimele antrenamente... Şi cerul acesta senin, care refuză să arate sfârşitul.

Sub soarele domol şi blond şi terenul dela Obor este mai puţin urât. Peluzele de lemn sunt tot atât de stinghere ca înainte, gardul de sârmă, care a apărat atâtea jocuri dramatice de pasiunea cartierului, a căzut, în parte, jenat şi trist, convins că a devenit inutil, dar terenul isbuteşte să fie numai melancolic.

Afară în stradă însă, prăvălia lui Boteanu, vopsită de curând într'un verzui deschis, dă intrării un aspect pentru moment agreabil. Ea se adăposteşte într'un culoar al unei vechi intrări şi acolo, unde altă dată se îmbulzeau înfrigurati suporterii, stau cuminţi merele şi strugurii mijocaşuui stânga Boteanu.

Zi de antrenament. E poate a venit în Bucureşti şi poate va mai puţină veselie ca de obiceiu. Jucătorii sunt gravi, aproape ceremonioşi, constrânşi parcă de un lucru care îi stăpâneşte. Persistă în aerul liniştit ecoul fluerului final dela ANEF. Unirea Tricolor stă încă sub impresia ciudatei înfrângeri dela 14 Noembrie. „Asa ne bate Rapid de trei ani de zile..." e refrenul zilei.

Nimeni nu-l acuză însă pe Petrescu. El a jucat atât de bolnav încât seara târziu după match nu ştia că făcuse hands în careu. Toţi sunt însă impresionaţi de lovitura ratată de el. Este primul 11 metri, pe care îl ratează fundaşul oborean, de când joacă în echipa întâia.

Un lucru esenţial însă; oborenii sunt totuşi înversunaţi. Niciodată poate ca acum, jucătorii Unirii Tricolor n'au dorit cu mai multă pasiune să câştige. Cu toate acestea sau tocmai pentru asta, nimic nou pentru Duminică. Contra Juventusului va juca echipa care a pierdut cu Rapid.

Toreadorii... Şi ei sunt abătuţi

La ACSA, atmosfera este copiată cu indigoul după aceea dela Obor. Se antrenează Carmen. Un antrenament sever, cu o vagă nuanţă funerară; toreadorii sunt abătuţi dar pregătesc reabilitarea cu hotărâre.

Infrângerea de Sâmbătă a lăsat urme nebănuite. „Nu suntem poate o echipă de toamnă dar trebue să arătăm că nici una intrată pe tobogan nu suntem..." şi toată lumea este de acord cu Torjoc.

Atmosfera aceasta mai mult sau mai puţin funerară este totuşi luminată de o nădejde nouă. Moniak ca matchul cu Venus să nu mai fie pierdut dinainte. Echipa va avea din nou înaintarea completă.

Gică Popescu

In ceasul al doisprezecelea, Sp. Studenţesc poate scăpa de lanternă. Şi acum, la urmă, când ultimul joc are o miză atât de mare, a venit în Bucureşti, Gică Popescu. El e mai demult în Capitală şi la matchul cu Carmen a stat în tribună.

Va juca Gică Popescu contra Universităţii? Emoţiile universitarilor sunt mari şi îndreptăţite. La primul antrenament, Gică Popescu n'a venit. Dar poate va veni mâine. Jucătorii n'au pierdut încă speranţele.

Doliu pe Splaiu

Petea Vâlcov, jucător al Venusului şi unul din puţinii cavaleri ai footballului românesc a murit în războiu. Camarazii sunt consternaţi şi această consternare a lor arată cât de trainică este prietenia legată pe stadioane.

Duminică sau Sâmbătă, în matchul Carmen—Venus, se va păstra un moment de reculegere pentru acela care a fost Petea Vâlcov.

Pentru jocul acesta o singură grije. Va fi sau nu va fi suspendat Orza, care a fost eliminat de pe teren, la Craiova?

Nicu Virgil (Sp. Studenţesc) se ciocneşte cu Marian (Carmen). Ambii vor cădea, sub privirile lui Drăgan, Popa, Chivu şi Copeţ. (Sp. Studenţesc — Carmen 4-0)

FAPTE ŞI COMENTARII

Balcanice

Sesizând unele lipsuri în legătură cu aspectul terenurilor de football în timpul jucătorilor, F. R. F. H. a dat o serie de dispoziţiuni menite să pună capăt unei situaţii neplăcute şi să creieze o stare de disciplină.

Printre alte e, federaţia interzice cu desăvârşire accesul în incinta terenului oricărei persoane, afară de arbitrii delegaţi, de antrenorii echipelor care joacă şi de doi medici.

O măsură excelentă pe care o aplaudăm.

Să dispară balcanismele de pe arenele noastre!

Deformări

Duminică, la matchul Rapid-Unirea Tricolor, am văzut un arbitraj cam curios.

Numele nu interesează, pentrucă noi discutăm aici în general.

Ceeace interesează însă, este că acest domn arbitru a dat de câteva ori decizii acm caraghioase, dar foarte diplomatice pentru a ieşi dintr'o situaţie în care l-a pus lipsa lui de curaj şi autoritate. A dictat de mai multe ori „doi la doi" la situaţii de foult categoric. In acelaş timp, a trecut cu vederea foulturi grosolane pentruca la simplele ciocniri — cu rezultat firesc imediat: căderea celui slab să acorde lovituri libere.

Faptul ne-a convins că deciziile pe dos au fost date din lipsă de curaj, de autoritate şi de atenţie.

Şi nu-i singurul caz.

Ceeace-i mai grav, pentucă se creiază confuzii în ceeace priveşte normele de arbitraj şi regulile de joc.

N'ar strica un avertisment la adresa acestor arbitrii care greşesc în dauna arbitrilor şi a prestigiului pe care-l vor.

Un prim pas

Aşadar, asociaţia antrenorilor de football este pe cale de realizare.

Convocarea antrenorilor este un prim pas spre constituirea acestui corp, care nu va însemna numai o asociaţie, ci şi reglementarea acestei profesiuni, crearea cadrelor necesare şi, în special, asigurarea acelor factori care vor propaga footballul şi sistemul de joc ce se va alege.

Iată de ce asociaţia antrenorilor este importantă şi de ce trebue fondată pe baze solide şi serioase.

— p. g. —

CRAMM DUBLU INVINGATOR

STOCKHOLM, 17 (Serviciul nostru special). —

In finalele turneului de tennis în sală din capitala Suediei, von Cramm a obţinut două victorii.

La dublu-domni, von Cramm-Asboth au dispus de Oestberg—Rohlsson cu 6:3, 10:8, 6:2.

La simplu-domni, Cramm l-a învins pe Asboth cu 6:3, 4:6, 6:4.

A murit un mare sportiv

Petea Vâlcov

Undeva, în Răsărit, pe frontul marilor încrâncenări, purtate prin ploaia de pasiuni şi plumbi, a căzut brav, în prima linie a conştiinţei românismului, un nou sportiv: Petea Vâlcov.

Vestea aceasta a fost pentru toţi acei ce l-au cunoscut, pe stradă sau în viaţa de toate zilele, o lovitură grea, deoarece venea să anunţe nu numai dispariţia unui sportiv de elită ci şi a unui caracter granitic, cum greu îţi e dat a mai întâlni astăzi.

Şi totuş, tristul eveniment nu ne-a surprins, pentrucă pe front, acolo unde nu-şi dau întâlnire decât valorile autentice, cavalerii forţei şi ai entuziasmului, toreadorii credinţelor de foc, Petea Vâlcov nu putea sfârşi altfel.

Învăţat de copil, din stadion, a fi primul la datorie, Petea nu s'a desmiţit nici în faţa dansului spasmodic al morţii. Acolo, în liniile de foc ale supremei dârzenii omeneşti, spiritul eroic ce îl domina şi-a găsit un mediu desăvârşit.

Animator valoros şi luptător neînfricat, a mers din tranşee în tranşee, infuzând în sufletele camarazilor îndrăsneala sportivului convins şi credinţele patriotului mistuit de focul sacru al libertăţii. Al dragostei de glia pe care s'a născut şi a trăit primii fiori ai tinereţii, pe care a simţit primele satisfacţii ale adolescenţei.

Pentru noi toţi, Petea Vâlcov reprezenta dârzenia caracteristică basarabeanului. A luptătorului ce nu poate să răspundă forţei decât prin forţă, — înţelegând să smulgă, nu să cerşească vieţii, aceia ce i se cuvine.

Reprezentant de elită al gliei sfinte a Basarabilor, Petea Vâlcov a dat un sublim exemplu de eroism, ce un sublim exemplu de eroism, ce va rămâne torţa uriaşă destinului nostru naţional, în lupta permanentă ce

TOMA ALEXANDRESCU

(Continuare în Pag. III-a)

LA CEI ŞAPTE ZECI DE ANI AI D-LUI JULES RIMET

Preşedintele Federaţiei internaţionale de football d. Jules Rimet, a împlinit şeaptezeci de ani.

Este un lucru, ce trebue relevat pentrucă această aniversare, care va trece, de altfel, discret ca toate actele acestui mare sportiv european este în parte şi a noastră. Pentrucă domnul Jules Rimet este un foarte bun prieten al sportului românesc.

Să ne amintim că footballul românesc a avut şi zilele lui de glorie când chipa României sau echipele fruntaşe luau parte la toate marile întreceri continentale. In admiterea României pe primul plan al footballului european sprijinul domnului Jules Rimet a fost hotărîtor.

Preşedintele FIFA a sprijinit totdeauna eforturile footballului românesc, cu o sinceritate surprinzătoare şi constantă.

Pentru aceste sentimente nobile şi reale, footballul românesc vrea să ia parte la aniversarea celor şeaptezeci de ani, din cari cei mai mulţi i-a dăruit sportului.

Este o participare sinceră, nu de circumstanţă. Prestigiul domnului Jules Rimet nu mai are nevoe de acte de circumstanţă. Se ne gândim numai că în ciuda tuturor răsturnărilor domnul Jules Rimet continuă să fie preşedintele forului internaţional al footballului mondial.

La şaptezeci de ani, ai domniei sale, footballiştii români îi urează sincer „la mulţi ani."

UN MARE TURNEU DE FOOT-BALL IN CAPITALA

cu participarea Rapidului, U. Tricolor, a Venusului şi Craiovei

Competiţia va fi dotată cu un frumos trofeu şi va fi organizată la 27 şi 28 Noembrie

Manifestaţiile oficiale footballistice ale sezonului de toamnă vor fi lichidate Duminecă.

Cum însă timpul se menţine favorabil, organizatorii bucureşteni au luat iniţiativa organizării unui mare turneu indigen, — cu participarea celor mai în formă echipe independent de situaţia lor în clasament.

CINE PARTICIPA

Şi, în acest sens, putem anunţa că turneul va fi organizat cu concursul următoarelor echipe: F. C. Rapid, Unirea Tricolor, Venus şi F. C. Craiova.

Indiscutabil, cele mai valoroase formaţii ale footballului românesc de astăzi.

DATELE TURNEULUI

IN CEIA CE PRIVEŞTE DATELE LA CARE URMEAZA A SE DESFAŞURA TURNEUL INDIGEN IN CAPITALA, PUTEM ANUNŢA CA AU FOST ALESE DATELE DE 27 şI 28 NOEMBRIE CRT.

MATCHURILE VOR FI TRASE LA SORŢI PENTRU PRIMA ZI IN CEA DE A ODUA URMAND SA SE INTALNEASCA INVINGATORII ŞI INVINŞII INTRE EI.

CUPA «PETEA VALCOV»?

Turneul va fi dotat cu un splendid trofeu, care, după toate probabilităţile va purta numele regretatului internaţional «Petea Vâlcov»

Ceia ce ţinem să subliniem însă, e că desfăşurarea turneului e condiţionată de starea timpului.

Şi după aparenţe, nu avem a ne teme de ceva.

Două aspecte interesante...

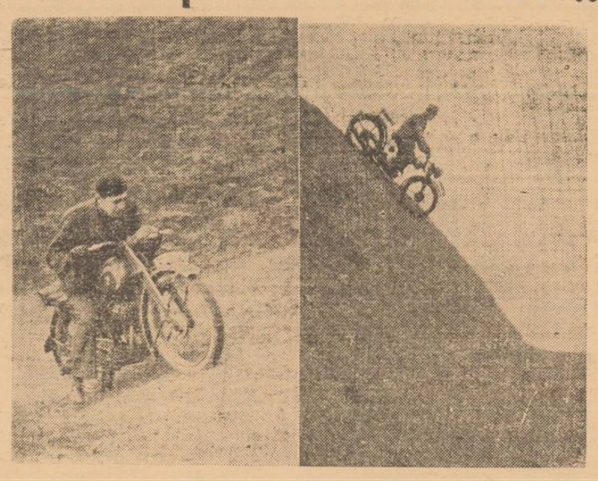

...de ...mentele în vederea primului concurs de moto-cross al anului care va avea loc Duminică. (Reportajul în pag. III-a a ziarului)

CONSILIUL FEDERAŢIILOR SE INTRUNEŞTE AZI

Sa sediul OSR str. Al. Lahovary 14 va avea loc astăzi o importantă şedinţă a Consiliului Federaţiilor, sub preşedinţia d-lui prof. I. Gheorghiu.

Cu acest prilej vor fi luate în discuţie importante proecte privind viitoarea organizare a sportului românesc.

O REGIUNE TURISTICA PREA PUŢIN CUNOSCUTA

Situat la capătul de nord al ţării, în hotar cu Bucovina, Transilvania şi fermecătorul ţinut al Neamţului, judeţul Baia (fost Suceava), se bucură de o minunată poziţie geografică, ce-i stabileşte un bine meritat prestigiu turistic.

Munţii lui — aşa cum îi caracterizează d. profesor V. Ciurea, realizatorul interesantului muzeu istoric din Falticeni, în călăuza judeţului Fălticeni, apărută în anul 1924 — fac parte din cununa munţilor Bistriţei, cu vârfuri semeţe, deşi niciunul nu trece de 1900 m.: Pietrosul, Bărnarul, Grinţesul Broştenilor, Budacul Borcei, Gumălăul, Raraul şi Tarniţele.

Armonizând măreţia peisajului, cu trecutul istoric al Moldovei, din care se desprind, prin urmele lăsate, figurile luminoase ale marilor Voivozi, ţinutul acesta, bogat în vestigii, reprezintă o netăgăduită valoare turistică şi istorică şi e de mirare că până acum n'a fost dotat cu o organizare turistică, demnă de frumuseţile lui.

Pe lângă priveliştele dominate de liniile domoale ale reliefului specific moldovenesc până unde coroana munţilor începe să-şi afirme tăria, întâlnim aci, ca o carte deschisă sufletului, cronica vie a frământatei istorii moldovene, din care aşezările şi Mânăstirile Domneşti cu ziduri măreţe, îşi vorbesc de sub umbra codrilor sau din firul apei lor odihnitoare, despre falnicele izbânzi ale celor ce au purtat cu străjnicie pe deasupra furtunilor vremilor trecute zimbrul Moldovei.

Drumuri, bătute ca'n palmă, te conduc pe văi întunecate sau prin luminişuri de înălţimi, fie spre o mânăstire sau cetate cu zidurile roase de vremuri, fie spre regiuni mai îndepărtate, ca Piatra Neamţ,

(Continuare în Pag. III-a)

GUNDER HAEGG A ABANDONAT ATLETISMUL!

Este posibil? Desigur că da! Aceasta este de-altfel şi explicaţia tăcerii sub care a fost trecut numele lui după întoarcerea din America.

Motivul? In cursul unui antrenament — unul din acele severe antrenamente reprobate chiar de unii specialişti — s'a simţit rău. Consultând un medic, acesta i-a interzis orice activitate sportivă sub motivul unui grav surmenaj fizic.

Sportiv docil, Haegg a dat ascultare sfatului doctorului şi, de acord cu conducătorii clubului său a abandonat atletismul până la primăvară când speră să reîntre complect refăcut.

GUNDER HAEGG

CHEMAREA STADIONULUI

Ciclismul, boxul sau footballul? Care este cel mai popular sport în Franţa de azi? Publicistul E. J. DARGET răspunzând acestei chestiuni tratează totodată şi problema profesionismului atât de actuală nu numai în Europa apuseană dar şi la noi.

Există două feluri de sport.

Primul, e sportul practicat în „familie", într'un club mic, pe un teren cu instalaţii rudimentare.

Celalt, este sportul pentru spectacol, exhibiţia în faţa spectatorilor, pe un stadion modern şi bine amenajat.

Două unghiuri diferite şi totuşi aceiaşi origine. De-o parte o prăvălioară mică, de cealaltă parte un mare magazin. Şi, după cum este normal, marele magazin are mai multe griji materiale decât prăvălioara.

Numărul ramurilor sportive care produc încasări mari este destul de redus. Foot-ballul, boxul şi ciclismul sunt singurele.

Ciclismul, altădată sport naţional în Franţa şi-a pierdut prestigiul. Este adevărat că nici „Turul Franţei" nu mai există. Reînvierea lui după războiu ii va reda desigur strălucirea din trecut. Dar „Turul Franţei" este o competiţie excepţională. Succesul său este datorit faptului că itinerarul nu ocoleşte localităţile mici, satele. Oamenii care n'au avut nici-odată prilejul să aplaude vedetele sportului, le văd trecând pe la ei odată pe an. Această atracţie nu va dispare nici-odată.

Dar dacă intrăm puţin mai adânc în materia ciclistă constatăm că nici velodromurile marilor centre nu mai au aspectul de-altădată. Viteza au exercită mai multă atracţie chiar cu campioni autentici. Acei care se întrec şi câştigă până la urmă au rămas aceiaşi şi astăzi. Demi-fondul, arzător şi amuzant este ceva mai popular dar nici acesta nu trezeşte prea mult interes. Am început să ne îndoim de valoarea acestor curse, uneori „aranjate".

In definitiv, „ciclismul" care a fost la modă — ca şi faimoasele „Sase zile", complect dispărute — nu mai este sportul naţional No. 1 al Franţei. Işi are, e drept şi acuma un public al său dar nu public restrâns.

Boxul este, mai mult decât orice sport, în funcţie de vedetele prezentate. Este mai popular în oraşele mari, dar nu în toate. Cu toate campionatele mondiale dinainte de războiu reţetele nu garantau întotdeauna un beneficiu căci cheltuielile erau considerabile din cauza burselor mari pretinse de vedete.

Dela armistiţiu încoace, boxul a cunoscut la Paris o nouă vogă care nu pare normală. Simţi că este o inflaţie şi că organizatorul vinde orişice fel de marfă asemenea magazinelor care vând astăzi totul.

Cumperi ca să cheltuieşti din bani.

In timpuri normale, boxul va trebui să-şi aibă un public aparte şi foarte credincios. Vor fi

E. J. DARGET

(Continuare în Pag. III-a)